

Σε μια σχολική εκδήλωση προς ενίσχυση παιδιών με ειδικές ανάγκες, ο πατέρας ενός παιδιού μίλησε με λόγια που αποτυπώθηκαν στο μυαλό κάθε παρευρισκόμενου και είναι σίγουρο ότι δεν πρόκειται ποτέ να λησμονηθούν.

Αφού ευχαρίστησε το σχολείο για την αμέριστη βοήθεια και αφοσίωση του προσωπικού, έθεσε μια απλή ερώτηση: *“Ότι είναι από τη φύση είναι τέλειο, με την προϋπόθεση ότι δεν μεσολαβεί κάποιος εξωτερικός παράγοντας. Ο γιος μου, ο Σάι, όμως δεν μπορεί να μάθει και να κατανοήσει πράγματα που άλλα παιδιά μπορούν. Τί πήγε λάθος με το γιο μου;”*

Το ακροατήριο βρέθηκε ξαφνικά παγωμένο στη θέση του με την απρόβλεπτη ερώτηση του πατέρα. Όμως αυτός συνέχισε...

Πιστεύω, ότι όταν ένα παιδί σαν τον Σάι έρχεται στον κόσμο, ένα παιδί που έχει διανοητική και κινητική αναπηρία, αυτόματα γεννιέται και μια ευκαιρία για να συνειδητοποιήσει κάθε άνθρωπος, το μέγεθος της ανθρωπιάς του! Αυτό αποδεικνύεται μέσα από τη συμπεριφορά και τις πράξεις του καθενός μας!

Στην συνέχεια διηγήθηκε την παρακάτω ιστορία.

Ο Σάι κι εγώ περπατούσαμε στο πάρκο όταν μερικά από τα αγόρια που γνώριζε ο Σάι έπαιζαν μπέισμπολ. Ο Σάι με ρώτησε: *“Πιστεύεις, θα με αφήσουν να παίξω κι εγώ;”* Γνώριζα ότι πολλά από τα παιδιά δεν θα ήθελαν να παίξουν μαζί του, να τον έχουν στην ομάδα του. Είμαι όμως πατέρας και ο Σάι είναι γιος μου. Από την οπτική γωνία του πατέρα γνώριζα εξίσου καλά ότι εάν του επέτρεπαν να παίξει θα αισθανόταν χρήσιμος, ότι μπορεί να κάνει κάτι, να προσφέρει κάτι στο ομαδικό αυτό παιχνίδι, θα αποκτούσε κάποια αυτοπεποίθηση, παρόλη την αναπηρία του.

Πλησίασα ένα από τα παιδιά στο γήπεδο (*φυσικά δεν περίμενα και πολλά*). Ρώτησα αν ο Σάι μπορούσε να παίξει. Με κοίταξε προβληματισμένο και κοίταξε τριγύρω για ...συμπάραστα. *“Ήδη χάνουμε 6-0. Θα μπορούσε ίσως να παίξει στον ένατο γύρο στην ομάδα μας!”*

Ο Σάι κατευθύνθηκε -με αρκετή δυ-

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

καταφέρει ο Σάι έστω και να την αγγίξει. Το παιδί ξαναπλησίασε και με τη δεύτερη μπαλιά ο Σάι κατάφερε να χτυπήσει απαλά την μπαλιά ρίχνοντάς την ακριβώς στα πόδια του πίτσερ. Θα μπορούσε εύκολα ο πίτσερ να πιάσει την μπαλιά και το παιχνίδι θα είχε ήδη λήξει. Αντί γι' αυτό την πέταξε όσο πιο μακριά μπορούσε. Όλοι στις κερκίδες σηκώθηκαν στα πόδια, φωνάζοντας και ενθαρρύνοντας τον Σάι να τρέξει στην πρώτη βάση. Πρώτη φορά στη ζωή του ο Σάι έτρεξε τόσο πολύ. Από κεί κατευθύνθηκε στη δεύτερη βάση. Ο παίκτης της αντίπαλης ομάδας είχε όμως ήδη την

Εσείς τί θα κάνατε;

σκολία προς τον πάγκο αλλά με ένα πλατύ χαμόγελο στα χείλη και φόρεσε ένα μπλουζάκι της ομάδας. Παρακολουθούσα με δάκρυα στα μάτια. Όμως η καρδιά μου ήταν ζεστή. Τα αγόρια έβλεπαν καθαρά τη χαρά μου για την αποδοχή του γιου μου στην ομάδα.

Προς το τέλος του 8ου γύρου τα παιδιά κατάφεραν να κερδίσουν μερικούς βαθμούς, όμως ήταν πίσω κατά τρεις μονάδες. Στον ένατο γύρο, ο Σάι φόρεσε ένα γάντι και έπαιζε στο δεξιό μέρος του γηπέδου. Παρόλο που από την πλευρά του δεν υπήρχαν μπαλιές, αισθανόταν εκστασιασμένος στην ιδέα και μόνο ότι βρισκόταν μέσα στο γήπεδο. Τον ενθάρρυνα από τις κερκίδες.

Η κρίσιμη στιγμή έφτασε. Ο Σάι πήρε τη θέση του μπάτερ και ετοιμάστηκε να χτυπήσει τη μπαλιά.

Όλοι γνώριζαν ότι το να χτυπήσει τη μπαλιά ήταν αδύνατον, αφού δεν μπορούσε καν να κρατήσει σωστά το ρόπαλο. Ο πίτσερ, πλησίασε λίγο πιο κοντά και προσπάθησε να ρίξει όσο πιο μαλακά μπορούσε τη μπαλιά, ώστε να

μπαλιά στα χέρια του. Είχε όμως καταλάβει τις προθέσεις του πίτσερ και ο ίδιος έκανε ακριβώς το ίδιο! Πέταξε την μπαλιά αρκετά μακριά δίνοντας την ευκαιρία στον Σάι να τρέξει σε κατάσταση παραληρήματος στη τρίτη βάση και μετά home!

Εκεί κατέρρευσε όμως όλη η ομάδα έτρεξε, τον αγκάλιασε και τον σήκωσε στα χέρια, φωνάζοντας το όνομά του.

Εκείνη την ημέρα, συνέχισε ο πατέρας με δάκρυα να κυλούν στα μάτια του, τα αγόρια και των δύο ομάδων απέδειξαν τί θα πει ανθρωπιά! Ο Σάι έσβησε τον επόμενο χειμώνα χωρίς ούτε μια στιγμή να προσπεράσει το γεγονός ότι εκείνη την ημέρα στο γήπεδο ήταν ο ήρωας της ομάδας.

Όλοι στέλνουμε καθημερινά μέσω του δικτύου μηνύματα, αστεία, ανέκδοτα στους φίλους μας χωρίς δεύτερη σκέψη. Όταν όμως έρχεται η στιγμή να στείλουμε κάποιο μήνυμα για θέσεις που πρέπει να πάρουμε στη ζωή μας, διστάζουμε... Σε ένα τόσο στενάχωρο και καυτό θέμα, ίσως και

να επιλέγαμε με μεγάλη προσοχή αν θα το στέλναμε ή σε ποιούς θα το στέλναμε. Τί κάνουμε σε αυτές τις περιπτώσεις; Στέλνουμε μια σπίθα αγάπης και ανθρωπιάς ή προσπερνάμε θέματα τέτοια αφήνοντας το κόσμο να 'παγώνει' σιγά και σταθερά; Πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι η ανθρωπιά και η αγάπη είναι το κλειδί για όλα τα λουκέτα. Κάθε παιδί είναι δώρο Θεού. Θα γίνουν ότι Αυτός έχει σχεδιάσει γι' αυτά. Αυτός περιμένει από εμάς να κάνουμε ότι καλύτερο ώστε να μπορέσουν να ενταχθούν σε αυτή την κοινωνία παρόλα τα προβλήματα και τις αναπηρίες τους.

Κάποιος σοφός έχει πει: κάθε κοινωνία χαρακτηρίζεται από το πώς συμπεριφέρεται στους λιγότερο ευνοούμενους!

Τα ανέκδοτα είναι πάντα πηγή γέλιου. Απολαύστε το:

Ήταν μια φορά, μέσα στο ίδιο αερο-

πλάνο, ένας πιλότος, Ο Μάικλ Τζόρνταν, ο Μπίλ Γκέιτς, Ο Δαλάι Λάμα και ένας γύφτος. Σε μια στιγμή, αρπάζει φωτιά το αεροπλάνο και υπήρχαν μόνο 4 αλεξίπτωτα. Πάρνει το ένα ο πιλότος και λέει:

- Εγώ παίρνω το ένα και φεύγω, για τα υπόλοιπα, αποφασίστε μεταξύ σας.

Μετά από λίγο, λέει ο Μ. Τζόρνταν:

- Είμαι ο μεγαλύτερος αθλητής του κόσμου. Για το λόγο αυτό παίρνω ένα αλεξίπτωτο και φεύγω.

Έπειτα από λίγο, λέει ο Μπίλ Γκέιτς:

- Είμαι ο πιο έξυπνος άνθρωπος του κόσμου. Δημιούργησα τα Windows και δεν πρέπει να χαθώ.

Έτσι, παίρνει και αυτός ένα αλεξίπτωτο και πηδάει.

Μετά λέει ο Δαλάι Λάμα:

- Γύφτε παιδί μου, εγώ έχω εξασκηθεί γι' αυτή την ώρα και ήμουν προετοιμασμένος μια ζωή.

Και του απαντάει ο γύφτος:

- Δεν πειράζει καλέ μου άνθρωπε. Ο εξυπνότερος άνθρωπος του κόσμου, μόλις πήρε το σάκο με τις πατάτες μου!

Μια παρθένα 99 χρονών που ακόμα ζητεί την αγάπη

Η Μαρία Κατερίνα Ρεϊτάνο, από το Σίδνεϊ, που θα γίνει 100 χρονών τον Ιανουάριο, είναι υπεργήφανε που δεν έχει κάνει ποτέ έρωτα αν και τής έχουν γίνει πολλές φορές προτάσεις γάμου.

“Όταν ήμουν νεαρή νόμιζα ότι κάτι μου έλειπε, αλλά όταν

μού έγιναν προτάσεις γάμου τις απέρριψα”, είπε η ηλικιωμένη γυναίκα που τώρα ζει σε γηριατρείο. Η κα Ρεϊτάνο παραλίγο να παντρευτεί τον Τζιοβάνι που ήταν η πρώτη αγάπη της, αλλά όταν έφτασε στην εκκλησία δεν του άρεσε το φόρεμά της και τον έστειλε στο σπίτι του. Μερικά χρόνια αργότερα τη ζήτησε σε γάμο η δεύτερη αγάπη της, ο Μπένεντικτ, αλλά τον απέρριψαν ο πατέρας της και η μητριά της επειδή την ήθελαν για να τους υπηρετεί. Επειδή μεγάλωσε σαν Καθολική, η κα Ρεϊτάνο έχει αποφασίσει να παραμείνει παρθένα για να πάει στον παράδεισο όταν πεθάνει, αλλά όπως λέει ποτέ δεν είναι αργά. Στη δημοσιογράφο που τής πήρε τη συνέντευξη είπε να γράψει ότι είναι “ανύπανδρη”!

Η κα Ρεϊτάνο με ανιψιές της το 1981.

Η Μαρία Κατερίνα Ρεϊτάνο.

“Είμαι γεννημένος για να βιάζω”

Ο Αυστριακός παιδεραστής, που κρατούσε αιχμάλωτη την κόρη του για 24 χρόνια και έκανε μαζί της επτά παιδιά, εκμυστηρεύτηκε στην ψυχιάτρο του στη φυλακή: *«Είμαι γεννημένος για να βιάζω, αν και περίμενα σχετικά πολύ καιρό, για να ενδώσω στις ορέξεις μου».* Οι τρομερές ομολογίες του Φριτςλ, καταγράφηκαν σε μία έκθεση 130 σελίδων. Τα αποσπάσματα, που είδαν το φως της δημοσιότητας, έχουν προκαλέσει ήδη ποικίλα συναισθήματα. *«Θα μπορούσα να κάνω πολύ χειρότερα στην κόρη μου στη διάρκεια των 24 χρόνων που την είχα στο κελάρι, αλλά συνήθιζα να εκδηλώνω αυτές τις ορμές στη δουλειά»*, λέει ο Φριτςλ. *«Ίσως να υπάρχει μία καλή πλευρά μου, που να με βοήθησε να τις καταπνίγω».* Στη συνέχεια, λέει ότι πίστευε πως η Ελίζαμπεθ και τα παιδιά που έκαναν μαζί, ζούσαν καλά στο κελάρι. *«Τους έδωσα σχολικό εξοπλισμό για να μελετούν και να κάνουν μαθήματα με τη μαμά τους. Τους έδωσα παιχνίδια, τους έφτιαξα μία κούνια και τους χάρισα ακόμα και ζώα, για να παίζουν μαζί τους».* Η

ψυχιάτρός του, Δρ. Κάσνερ, είπε ότι ο ηλικιωμένος άντρας είναι πεπεισμένος ότι θα αφεθεί ελεύθερος να επιστρέψει στη σύζυγό του και να περάσει τα τελευταία χρόνια της ζωής του, σπíti του. Ακόμα, η ίδια αποδίδει την προβληματική προσωπικότητά του, στην αυταρχική μητέρα του, η οποία τον έδερνε, με αποτέλεσμα, καθώς μεγάλωνε, να έχει την ανάγκη να *«επιβάλλεται στις γυναίκες».*

